

SERENAD AU CAP*

Tompán gyöngyöző este telepszik a földre
A fátyolos sötétség szélesen teríti szét szürke arcát
Körös-körül a levendula levelein és a fákon
A rohanó alkonyatban kifejezéstelen halott szürkeség
Öleli át a forró földet érintve az arcát
A medencénél magasodó fenyő alatt a laza föld meleg és fekete
Tökéletes csend simítja végig a nedves teraszokat és harmatos szirmokat
Apró gyémántfények hullanak a tengerpart hosszan ívelő vonalára
Csillogva reszketnek az örökkévalóság küzdelmes peremén
A medence mindig sötétlő vize meleg, felgyűlt habjai mozdulatlanok
A rohanó alkonyatban egy sötét alak rendíthetetlen szótlansága öleli
át a forró földet
Érintve az arcát

*Serenad au cap/ Szerenád sapkában (korzikai)

4 NEMZETKÖZI VERS

Megengeded, hogy csak feküdjek a fűben?
Felettem felhők terítéke és én a mindenség leszek
Mindent takarj be levelekkel
Lehetnék a teljesség
Couleuvre-couleuvre*-segítsnekem
Egyzőldkígyórepülthozzámazégenát

*Couleuvre/ sikkó (francia)

AMERIKA

5

Bordázott üvegekben élünk
Önkéntes kristályhéjainkban
Kinek van itt panasza?
Őrizetlen börtönünk fehér fényében
Bágyadtan heverünk a vakondsürke szőnyegen
Száraz levelek zizegnek a függönyön
Nem repül rovar, pikkelyes kígyó sem mozdul
Szatén huzat ágyainkon
Palackok ridegen dugaszolt sora
Ablakaink apró üvegtáblái mögött
Ki az aki lázadni mer?

Kakuk Tamás fordításai